



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж р 63/2015
09.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у поступку по захтеву предлагача Г.Г., Г.Р., обојица из Н.С., А.О. из К., И.С., Ј.К., Д.Ј., сви из Н.С., А.Ђ. из Ч., Ј.И. из С., Д.Ш. из Н.С. и Д.К. из Ч., чији је заједнички пуномоћник М.У., адвокат из Н.С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Р4 р. 69/14 од 12.01.2015. године, у седници већа одржаној 09.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 р. 69/14 од 12.01.2015. године, у ставу другом изреке тако што се предлагачима Г.Г., Г.Р., А.О., И.С., Ј.К., Д.Ј., А.Ђ., Ј.И., Д.Ш. и Д.К., **ОДРЕЂУЈЕ** примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 10.000,00 динара који износ ће им бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од три месеца од подношења захтева подносилаца за исплату, са законском затезном каматом на наведени износ по протеку рока од 3 месеца од подношења захтева за исплату, док се у преосталом делу става другог изреке првостепено решење потврђује и у том делу жалба предлагача одбија као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке тако што се предлагачима одређују трошкови поступка у укупном износу од 73.560,00 динара, који износ ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од три месеца од подношења захтева подносилаца за исплату, са законском затезном каматом на наведени износ почев од 12.01.2015.године до исплате.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Р4 р. 69/14 од 12.01.2015. године, ставом првим изреке, утврђено да је предлагачима Г.Г., Г.Р., А.О., И.С., Ј.К., Д.Ј., А.Ђ., Ј.И., Д.Ш. и Д.К. повређено право на суђење у разумном року у парничном поступку пред Основним судом у Новом Саду у предмету П1 405/13. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за одређивање рока од 15 дана од доношења решења којим ће првостепени суд завршити поступак и захтев за накнаду за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 300.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења решења до исплате за сваког

предлагача. Ставом трећим изреке, одређено је да ће се решење по правноснажности у року од 15 дана објавити на сајту Апелационог суда у Новом Саду. Ставом четвртим изреке, одређено је да се предлагачима досуђују трошкови поступка у износу од 62.265,00 динара са законском затезном каматом од 12.01.2015. године до исплате.

Против наведеног решења, става другог изреке, предлагачи су благовремено изјавили жалбу из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао одлуку у побијаном делу у смислу одредбе 386. став 1. и 3. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да је жалба предлагача делимично основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које Врховни касациони суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности.

Према образложењу побијане одлуке, предлагачи Г.Г., Г.Р., А.О., И.С. и Ј.К. су у својству тужилаца дана 03.03.2011. године поднели тужбу Основном суду у Новом Саду против Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у Новом Саду ради исплате трошкова исхране у току рада, регреса за коришћење годишњег одмора, разлике зараде за рад у дане државних и верских празника, рад ноћу и прековремени рад, потражујући по овом основу по 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе, као и накнаду трошкова поступка. Предлагачи Д.Ј., А.Б., Ј.И., Д.Ш. и Д.К. су у својству тужилаца дана 07.03.2011. године поднели тужбу Основном суду у Новом Саду против Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Подручна полицијска управа у Новом Саду ради исплате трошкова исхране у току рада, регреса за коришћење годишњег одмора, као и разлике зараде за рад у дане државних и верских празника, рад ноћу и прековремени рад, потражујући по овом основу по 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе као и накнаду трошкова поступка. Након што су тужбе достављене на одговор туженој на рочишту за главну расправу одржаном 13.07.2011. године одређено је спајање ове две парнице те да се предмети воде под јединственим бројем П1 405/2011. Након рочишта за главну расправу одржаног 18.08.2011. године, решењем од 24.10.2011. године одређено је вештачење од стране вештака економско финансијске струке који је налаз и мишљење доставио на рочишту одржаном 19.01.2011. године. Након изјашњења парничних странака, на рочишту одржаном 30.04.2012. године изведен је доказ саслушањем вештака. Поступајући по предлогу тужене решењем од 20.07.2012. године одређено је допунско вештачење с тим да је наведено решење накнадно измењено променом личности вештака. На рочишту за главну расправу одржаном 21.01.2013. године пуномоћник тужилаца је приговорио допунском налазу и мишљењу вештака и предложио да се допунско вештачење повери првобитно одређеном вештаку, након чијег саслушања на рочишту одржаном дана 09.07.2013. године је главна расправа закључена. Ради допуне доказног поступка донето је решење о отварању главне расправе, па након што је накнадно одређени вештак доставио допунски налаз и мишљење, а затим изведен

доказ и његовим саслушањем на рочишту одржаном 08.07.2014. године главна расправа је закључена.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је предлагачима у поступку пред Основним судом у Новом Саду повређено право на суђење у разумном року и наложено је да се решење по правноснажности објави на веб страници суда.

Правилно је првостепени суд одбио као неоснован захтев предлагача за убрзање поступка с обзиром да је, супротно наводима жалбе предлагача, након подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Новом Саду у предмету П1 405/13 главна расправа закључена и донета првостепена пресуда.

Основано се наводима жалбе предлагача указује да је првостепени суд одлучујући о висини примерене новчане накнаде за утврђену повреду права на суђење у разумном року погрешно применио материјално право када је захтев предлагача одбио као неоснован. Наиме, како је у конкретном случају у питању спор из радног односа ради исплате накнаде зараде, који по својој природи представља хитан поступак, то иако је у питању релативно сложен поступак који је захтевао извођење доказа вештачењем, према налажењу Врховног касационог суда, предлагачима припада примерена накнада за утврђену повреду права на суђење у разумном року с обзиром да је дужина трајања поступка била условљена пропуштањем поступајућег суда да у складу са законским овлашћењима предузме све мере ради окончања извршног поступка, посебно код чињенице да је главна расправа отворена седам месеци након закључења, а ново рочиште за главну расправу заказано тек након истека још два месеца (период непоступања од девет месеци), а предлагачи својим поступањем нису допринели дужини трајања поступка. Стога, по оцени овог суда, предлагачима припада примерена новчана накнада за утврђену повреду права у износу од по 10.000,00 динара која, независно од чињенице да ће решење бити објављено на веб страници суда, представља правичну и адекватну накнаду за повреду права коју су предлагачи у конкретном случају претрпели, а изреченим мерама постићи ће се сврха заштите прописана чланом 8а и 8б Закона о уређењу судова. На овај износ досуђена је и законска затезна камата применом члана 277. Закона о облигационим односима у вези члана 8б Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку преиначио првостепено решење у делу става другог изреке, док је у преосталом одбијајућем делу става другог првостепено решење на основу члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку потврдио и у том делу жалбу предлагача одбио као неосновану.

Одлуку о трошковима поступка Врховни касациони суд је донео на основу овлашћења из члана 165. став 2. у вези члана 153. и 154. Закона о парничном поступку и то за састав предлога и одлуке у износу од по 6.000,00 динара и за састав жалбе у износу од 12.000,00 динара, све увећано за по 50% за другу и сваку наредну странку, а највише до троструког износа, односно у укупном износу од 72.000,00 динара, одмерено према Тарифи о наградама и

накнадама трошкова за рад адвоката важећој у време доношења одлуке и за таксе на предлог, одлуку и жалбу у укупном износу од 1.560,00 динара, сагласно Таксеној тарифи из Закона о судским таксама.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**